

عنوان مقاله:

بررسی جملات مرکب در دستور زبان فارسی و عربی

محل انتشار:

دوماهنامه پژوهش در هنر و علوم انسانی، دوره 4، شماره 5 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

ابوالقاسم بهزادی گودری - دانش آموخته دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهید باهنر کرمان

خلاصه مقاله:

بررسی خانواده های زبانی، نشان می دهد که زبان فارسی، از خانواده زبان های هند و اروپایی است و زبان عربی، از خانواده زبان های حام و سامی است اما با ورود اسلام به ایران، توجه ویژه ای به ساختار و محتوای زبان عربی پیدا شد به طوری که زبان فارسی و زبان عربی، اشتراکات و تعاملات فراوانی چه در حوزه واژگانی و چه در حوزه دستوری پیدا کردند و اکنون در هر دو زبان فارسی و عربی، عناصر دخیل وجود دارد؛ عناصری که برای تکمیل هر دو زبان، بین یکدیگر، داد و ستد شده است. پرداختن به این ویژگی های دستوری، از آن جهت اهمیت دارد که این دو زبان، در طی مراحل تکاملی خویش، ارتباطات و اشتراکات فراوانی داشته اند و از نظر علمی چنانچه این محمل های اشتراک، بررسی گردد، بسیاری از نکات مبهم در دستگاه زبانی و دستوری هر دو زبان را برطرف میکند. این تحقیق بر اساس روش کتابخانه ای و سندکاوی، به طور تخصصی به حوزه نحوی زبان فارسی و عربی در زمینه جملات مرکب پرداخته است و در پی آن است که به ساختار اینگونه جملات بپردازد. یافته های این تحقیق، نشان میدهد که این جملات، در زمینه ساختار و جملات تاویلینقاط اشتراکی دارند که در این مقاله به آن می پردازیم.

کلمات کلیدی:

دستور فارسی، نحو عربی، جمله، ساختار جمله، جمله مرکب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/994368>

